

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Kaufland Warenhandel GmbH and Co. KG**, se sídlem Neckarsulm, Rötelstr. 35/74172, zastoupen Mgr. Janou Šuranovou Traplovou, advokátkou v Praze 7, Přístavní 531/24, **za účasti:** UAS „NAUJASIS NEVEŽIS“, se sídlem Ilgakiemis, Jiesios g. 2, Kauno rajonas, Litva, zastoupen JUDr. Vladimírem Rottem, advokátem v Praze 2, Vinohradská 37, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 8. 2012, č. j. O-232818/D36894/2012/ÚPV,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 12. 10. 2012 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 8. 2012, č. j. O-232818/D36894/2012/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 5. 2012 o zamítnutí námitek proti zápisu mezinárodní barevné kombinované ochranné známky č. 1085361 ve znění „oho! HAPPY RINGS“ pro území České republiky, jejímž majitelem je společnost UAS „NAUJASIS NEVEŽIS“, se sídlem Ilgakiemis, Jiesios g. 2, Kauno rajonas, Litva.

Napadená mezinárodní barevná kombinovaná ochranná známka č. 1085361 ve znění „oho! HAPPY RINGS“ byla do rejstříku Úřadu Mezinárodní organizace duševního vlastnictví, (dále jen „WIPO“), zapsána s vyznačením České republiky dne 22. 6. 2011, s právem přednosti ode dne 7. 6. 2011, a zveřejněna dne 18. 8. 2011. Požadovaná ochrana byla omezena o prvek „RINGS“ (disclaimer). Napadená ochranná známka byla zapsána pro výrobky zařazené do třídy 30: přípravky z obilnin, müsli, cukrovinky podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Namítaná mezinárodní slovní ochranná známka č. 848612 ve znění „LUCKY RINGS“ byla zapsána do rejstříku WIPO s vyznačením Evropské unie dne 30. 3. 2005 s právem přednosti k témuž dni pro výrobky zařazené do třídy 30: přípravky z obilovin určené k lidské spotřebě, zejména müsli, obilniny, ovesné vločky a jiné obilné vločky podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Namítaná ochranná známka je tedy ve vztahu k napadené ochranné známce starší ochrannou známkou ve smyslu § 3 písm. a) bod 2 zákona o ochranných známkách.

Společnost Kaufland Warenhandel GmbH and Co. KG – namítající podal dne 30. 11. 2011 námitky proti přiznání ochrany mezinárodní barevná kombinovaná ochranná známka č. 1085361 ve znění „oho! HAPPY RINGS“ podle § 7 odst. 1 písm. a) a § 48 odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Namítající tvrdil, že je majitelem prioritně starší mezinárodní slovní ochranné známky 848612 ve znění „LUCKY RINGS“, která je podobná s přihlašovaným označením, když obě označení obsahují shodný slovní prvek „RINGS“ a jsou zapsána pro shodné nebo podobné výrobky ve třídě podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek.

Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 2. 5. 2012 zamítl námitky uplatněné podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách s odůvodněním, že neexistuje pravděpodobnost záměny napadené ochranné známky s namítanou ochrannou známkou, neboť nebyla shledána podobnost mezi porovnávanými označeními z hlediska vizuálního ani fonetického, z hlediska sémantického byl konstatován nižší stupeň podobnosti. Ačkoliv porovnávané ochranné známky obsahují shodný prvek „RINGS“ a mezi prvky „HAPPY“ a „LUCKY“ existuje určitá významová podobnost, vykazuje výraz „RINGS“ velmi nízkou rozlišovací způsobilost. V napadené ochranné známce je dominantní obrazový prvek zvířátka a dalším distinktivním prvkem je slovní prvek „oho!“. Kromě toho má napadená ochranná známka velmi výraznou grafickou a barevnou úpravu. Všechny uvedené faktory způsobují její celkovou odlišnost od namítané ochranné známky. Správní orgán prvního stupně konstatoval, že i přes zjištěnou podobnost srovnávaných výrobků spotřebitel od sebe porovnávané ochranné známky dobře odliší, nedojde k zásahu do zákonem chráněných práv namítajícího.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 1. 6. 2012 rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 8. 2012, č. j. O-232818/D36894/2012/ÚPV.

Žalovaný správní orgán v rozhodnutí ze dne 15. 8. 2012 nejprve konstatoval, že za pravděpodobnost záměny se přitom považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou, tedy vyvolání představy o souvislosti mezi porovnávanými označeními. Obvyklými kritérii pro posuzování podobnosti jsou hlediska vizuální, fonetické a sémantické, podstatný přitom je celkový dojem, jímž označení působí na průměrného spotřebitele. Připomenul rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH und Rudolf Tuský v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung, v němž je průměrný spotřebitel definován jako současný nebo potenciální spotřebitel daného druhu zboží nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu zboží nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem zboží nebo služeb, pro které se ochranná známka, resp. přihlašované označení, užívá, jenž je průměrně informovaný, pozorný a rozumný.

Žalovaný určil průměrného spotřebitele jako širokou veřejnost, neboť výrobky z napadeného seznamu výrobků a služeb, které byly shledány shodnými a podobnými s namítanými, tj. „přípravků z obilnin“ a „můsli“, jídlem běžné denní konzumace. Z vyobrazení napadené ochranné známky a pojetí jejích jednotlivých prvků je přitom zřejmé, že je určena především dětskému spotřebiteli a těm, kteří pro děti budou výrobky takto označené nakupovat, tj. především jejich rodičům a prarodičům. Vzhledem ke shodnosti a podobnosti shora uvedené části napadených výrobků s namítanými konstatoval, že spotřebitelský okruh výrobků chráněných namítanou ochrannou známkou bude rovněž tvořit široká spotřebitelská veřejnost.

Žalovaný přezkoumal hodnocení shodnosti a podobnosti napadené ochranné známky s namítanou provedené správním orgánem prvního stupně, přičemž ve světle kritéria průměrně informovaného spotřebitele provedl porovnání napadené barevné kombinované ochranné známky a namítané slovní ochranné známky z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického.

Napadená ochranná známka „oho! HAPPY RINGS“ je barevná, kombinovaná a má následující vyobrazení

ohodnotil žalovaný jako prvek s nižší distinktivitou, neboť ve vztahu k výrobkům vyskytujícím se v namítaném seznamu výrobků a služeb, do určité míry předjímá jejich tvar, tj. kulatý, resp. kroužky.

Sestává z obdélníku rozděleného horizontálně vedenou vlnovkou na dvě nestejně velké a různě barevné části. Spodní je modrá. Je na ní vyobrazena postavička směřujícího se zvířátka, v červené čepici s kšiletem posazeným na pravé ucho, radujícího se nad hromadou pochutin ve tvaru kroužků. Do jejich středu prudce šplíchl proud mléka a způsobil, že některé kroužky vylétly vzhůru, kde se vznášejí spolu s postavičkou ducha, pozorujícího zvířátko. Nad těmito obrazovými prvky je tučnými písmeny velké abecedy vyveden nápis „HAPPY RINGS“. Jeho písmena jsou napsána těsně vedle sebe, některá se překrývají, a jsou zdola nahoru stínována v různých tónech středně hnědé barvy. Po vnějším obvodu mají tenké bílé lemování. Vrchní část obdélníku má červený podklad. V jejím středu je umístěno citoslovce „oho!“ napsané tučnými písmeny malé abecedy v bílém provedení a je shora a zdola lemováno dvěma žlutými obilnými klasy.

Při pohledu působí napadená ochranná známka veselým, radostným a lehce dynamickým dojmem jak díky optimistickému barevnému ladění, tak vzhledem k použitým obrazovým prvkům zvířátka a ducha, jejich karikovanému provedení i díky do vzduchu vzlétlým kroužkům. Spotřebitel ji bude nejprve vnímat jako barevný celek, teprve pak zaostří pozornost na jednotlivé prvky, z nichž je sestavena humorná situace. Napadená ochranná známka upoutá spotřebitele, zejména dětského, přednostně postavička zvířátka. Představuje dominantní prvek spodní části kompozice, a to díky své velikosti a provedení, zejména výrazu jeho obličeje. Jeho druh není rozpoznatelný, o to víc je zajímavý. Širokým úsměvem vyjadřuje radost nad hromadou kroužků a rozevřenýma očima a vytaženým obočím údiv nad situací způsobenou proudem mléka. Velmi výmluvné mimiky zvířátka si povšimnou zejména děti mladšího věku, neboť i jim je vlastní. Díky jeho ztvárnění ho budou považovat za hlavní postavu spodní modré části napadené ochranné známky, kterou ostatní prvky doplňují, nejsou však dominantní.

Žalovaný dále konstatoval, že majitel napadené ochranné známky vyňal slovní prvek „RINGS“ z ochrany („disclaimer“ podle § 22 odst. 3 zákona o ochranných známkách) a sám na to upozornil ve vyjádření k námitkám.

Namítaná ochranná známka je slovní a tvoří ji sousloví „LUCKY RINGS“ psané běžným písmem velké abecedy a český spotřebitel bude toto sousloví vnímat jako dvě za sebou napsaná slova. Slovní prvek „LUCKY“ upoutá českého spotřebitele přednostně a má tedy výraznější postavení, nikoliv slovní prvek „RINGS“, který

Pokud jde o vizuální hledisko, žalovaný uvedl, že rozdíl mezi porovnávanými označeními je dán jednak výraznou grafickou a barevnou úpravou napadeného ochranné známky „oho! HAPPY RINGS“, a namítanou ochrannou známkou „LUCKY RINGS“ je zřejmý. Průměrný spotřebitel zaznamená výrazné odlišení ochranné známky – bílý prvek „oho!“ na červeném podkladě, stylisticky vyobrazená písmena „HAPPY RINGS“, výrazný obrazový prvek postavy zvířátka a jejich umístění so celkového provedení ochranné známky. Podle názoru žalovaného je celkový vizuální vjem napadené ochranné známky pro spotřebitele zcela odlišný, než vizuální vjem namítané ochranné známky. Z uvedených důvodů došel k závěru, že porovnávaná označení nelze z hlediska vizuálního považovat za podobná.

Pokud jde o hledisko fonetické, žalovaný uvedl, že průměrný český spotřebitel bude napadenou ochrannou známkou „oho! HAPPY RINGS“ vyslovovat jako celou v podobě „oho hepy rings“, popř. „oho hapy rings“, popř. „oho“ ve spojení „hepy rings“, popř. „hapy rings. Namítanou ochrannou známkou bude český spotřebitel vyslovovat pravděpodobně jako „laky rings“, popř. „lucky rings“ nebo „luky rings“. Z uvedených důvodů došel k závěru, že porovnávaná označení nelze z hlediska fonetického považovat za podobná, neboť rozdíl v celkovém fonetickém dojmu srovnávaných označení „oho hepy rings“, popř. „oho hapy rings“ a „laky rings“, popř. „luky rings“ a rovněž v odlišné fonetice způsobí, že i přes společný konečný prvek „ring“ průměrný spotřebitel porovnávaná označení odliší.

Pokud jde o hledisko sémantické, žalovaný konstatoval podobnost, neboť obě označení obsahují slovní prvek „RINGS“, tedy kruhy, kroužky, prstýnky. Distinktivitu samotného slovního prvku „RINGS“ však žalovaný v souladu s názorem správního orgánu prvního stupně hodnotil jako nižší s ohledem na seznam výrobků a služeb, toto slovo do určité míry předjímá tvar výrobků, tj. kulatý, resp. kroužky. Vzhledem k tomu, že slovní spojení „HAPPY RINGS“ v napadené ochranné známce je včleněno do kompozice dalších velmi výrazných prvků, obrazových i slovních, které i z tohoto hlediska bude spotřebitel vnímat, vyhodnotil žalovaný stupeň sémantické podobnosti jako nižší.

Pokud jde o celkový dojem porovnávaných označení, žalovaný konstatoval, že u napadené ochranné známky převažuje vizuální hledisko, bude vnímána jako velmi originální barevná kompozice graficky výrazných a zvláště ztvárněných prvků, sestavených do příběhu, jehož pointou je doporučení výrobku nenásilným a zejména pro děti atraktivním způsobem. Sousloví „HAPPY RINGS“ nemá v napadené ochranné známce výlučně dominantní postavení, nýbrž má minimálně stejně důležitou pozici jako další významné prvky „oho!“ a obrazový prvek zvířete.

Žalovaný konstatoval, že uvedený závěr není v rozporu se závěry rozsudku SDEU ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, s tím, že průměrný spotřebitel vnímá ochranné známky a označení jako celek a neanalyzuje jejich jednotlivé části, a shledal, že porovnávaná označení nemohou na straně spotřebitelské veřejnosti vyvolat ani podobný

celkový dojem. Žalovaný dále uvedl, že tento závěr lze opřít a contrario o bod 25 rozsudku Tribunálu ve věci T-363/06 Honda Motor Europe Ltd v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

Žalovaný se dále zabýval i pravděpodobností záměny porovnávaných označení, resp. shodností dotčených výrobků a konstatoval, že výrobky „obilné přípravky“ a „müsli“ chráněné oběma porovnávanými ochrannými známkami mají stejný a podobný okruh spotřebitelů. Při porovnání obou označení byl konstatován z hlediska sémantického mírný stupeň podobnosti díky obdobnému významu mezi souslovími „LUCKY RINGS“ a „HAPPY RINGS“, nicméně současně byla zjištěna nepodobnost z hlediska vizuálního a fonetického. Z tohoto důvodu dospěl žalovaný k závěru, že záměna porovnávaných označení není pravděpodobná. Poukázal na celkovou koncepci napadené ochranné známky, která nabízí spotřebiteli zcela odlišný vjem, a proto není důvod se domnívat, že by asociovala namítanou ochrannou známkou.

Současně žalovaný konstatoval, že aplikace bodu 30 rozsudku SDEU ve věci C-120/04 Medion AG v. Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH je vyloučena, neboť projednávaná věc vůbec jeho skutkové okolnosti nekopíruje. K obdobným závěrům došel rovněž ohledně svých předcházejících rozhodnutí zn. sp. O-473642 a O-472110. Vypořádal se i s námitkou dovolávající se rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27. prosince 2001, č. j. 7 A 119/1999-32.

Žalovaný potom uzavřel s tím, že majitel napadené ochranné známky vyňal slovní prvek „RINGS“ z ochrany („disclaimer“ podle § 22 odst. 3 zákona o ochranných známkách) a sám na to upozornil ve vyjádření k námitkám. Disclaimerem dal přihlašovatel signál, že tento prvek považuje za volný z důvodu jeho nízké rozlišovací způsobilosti. Ke stejnému závěru o jeho nevelké distinktivitě dospěl i žalovaný, jakož i správní orgán prvního stupně. Žalovaný zdůraznil, že majitel ochranné známky, který docílí zápisu ochranné známky tvořené slovem „RINGS“ s nízkou distinktivitou přidáním dalšího slovního prvku v tomto případě „LUCKY“, musí počítat s tím, že jeho možnost bránit jiným subjektům v užívání a zápisu označení, která obsahují slovní prvek „RINGS“ je značně omezená, a to zejména jako v předmětném případě, kdy nově přihlášené označení je jako celek výrazně odlišné.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, namítán byl rozpor s ustanovením § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. Namítal, že žalovaný nesprávně posoudil vizuální, fonetické a sémantické hledisko a překročil meze správního uvážení při rozboru těchto hledisek.

Žalobce nesouhlasil s rozbořem týkajícím se sémantického hlediska, byť byl konstatován jistý stupeň podobnosti. Žalobce připustil, že existuje zvukový rozdíl mezi porovnávanými označeními, ale s ohledem na možnou významovou podobnost může dojít i k fonetické shodě.

Žalobce namítal, že nelze poukazovat na obrazové prvky, byť nápaditě provedené, jako rovnocennou součást celkové kompozice napadeného označení v souvislosti se slovním označením, které ji logicky nemá. Kromě toho majitelé slovních ochranných známek je mohou užívat k jakékoli podobě, libovolném písmu či barevném provedení, a to i v kombinaci s dodatečnými prvky neměnicími rozlišovací způsobilost.

Žalobce dále namítal rozpor napadeného rozhodnutí s ustanoveními § 2 odst. 4, § 3 a § 50 správního řádu, neboť žalovaný nerozhodnul stejným způsobem, jako i v jiných obdobných případech a nevyjádřil se ke všem argumentům a důkazům uvedeným a předloženým v známkoprávním řízení.

Žalobce se dovolával rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 7 A 119/1999-32, rozhodovací praxe žalovaného, rozsudků Tribunálu ve věci T-312/03 Wassen International Ltd v. OHIM, T-363/06 Honda Motor Europe Ltd, T-61/01 Matratzen Concord GmbH v. OHIM, jakož i rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. března 2009, čj. 7 As 53/2008 -158.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 11. 5. 2012 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 25. 1. 2012.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 22 odst. 3 zákona o ochranných známkách obsahuje-li přihlašované označení prvek, který nemá rozlišovací způsobilost, a může-li ponechání tohoto prvku ve známce vyvolat pochybnosti o rozsahu ochrany, může přihlašovatel omezit rozsah ochrany ve vztahu k prvku přihlašovaného označení; toto omezení rozsahu ochrany Úřad zveřejní spolu s přihláškou (§ 23). Omezení rozsahu ochrany nelze vzít zpět.

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, čj. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a)

zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, čj. 8 As 41/2012-46 pro posuzování podobnosti mezi výrobky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je nutné zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi dotčenými výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (převzato z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141). Při posuzování podobnosti slovních označení pro účely § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, je nutné vzít v úvahu mimo jiné následující faktory:

- (1) průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím;
- (2) průměrný spotřebitel při vnímání slovního označení obvykle rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, jež zná; a
- (3) průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. Tato kritéria však nelze aplikovat mechanicky.

Při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury SDEU.

Pokud žalobce namítal, že rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 15. 8. 2012, č. j. O-232818/D36894/2012/ÚPV, je v rozporu s ustanovením § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známkou jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí

brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.

Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranný známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 SABEL BV, že „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.

Žalovaný popsal porovnávaná označení, stanovil kritéria pro hodnocení podobnosti slovních označení a poté přistoupil k jejich porovnání z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Správně při posuzování porovnávaných označení vycházel ze závěrů především z ustálené judikatury SDEU. Dostatečným způsobem odůvodnil svůj závěr, že ochranné známky nejsou zaměnitelné jako celek. Své právní hodnocení podobnosti porovnávaných označení postavil na rozsudku C-251/95 SABEL BV.

Městský soud v Praze proto přisvědčil závěrům žalovaného s tím, že postupoval zcela v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. Právní otázku podobnosti kolizních označení včetně jejich zaměnitelnosti žalovaný vypořádal v souladu s ustálenou judikaturou, a to jak s rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, když za průměrného spotřebitele dotčených výrobků považoval především dětského spotřebitele a ty, kteří pro děti budou výrobky takto označené nakupovat, tj. především jejich rodiče a prarodiče, tedy běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného občana. Podle názoru soudu žalovaný tento rozsudek SDEU aplikoval správně a logicky.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný nesprávně posoudil vizuální, fonetické a sémantické hledisko a překročil meze správního uvážení při rozboru těchto hledisek, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Žalovaný při hodnocení podobnosti z hlediska vizuálního postupoval v souladu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 41/2012-46, který konstatoval, že pro posuzování podobnosti mezi výrobky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. V inkriminované věci bylo porovnáváno barevné kombinované označení ve znění „oho! HAPPY RINGS“, sestávající se z obdélníku rozděleného horizontálně vedenou

vlnovkou na dvě nespějně velké a různě barevné části. Spodní je modrá. Je na ní vyobrazena postavička smějícího se zvířátka, v červené čepici s kšiletem posazeným na pravé ucho, radujícího se nad hromadou pochutin ve tvaru kroužků. Do jejich středu prudce šplíchl proud mléka a způsobil, že

některé kroužky vylétly vzhůru, kde se vznášejí spolu s postavičkou ducha, pozorujícího zvířátko. Nad těmito obrazovými prvky je tučnými písmeny velké abecedy vyveden nápis „HAPPY RINGS“. Jeho písmena jsou napsána těsně vedle sebe, některá se překrývají, a jsou zdola nahoru stínována v různých tónech středně hnědé barvy. Po vnějším obvodu mají tenké bílé lemování. Vrchní část obdélníku má červený podklad. V jejím středu je umístěno citoslovce „oho!“ napsané tučnými písmeny malé abecedy v bílém provedení a je shora a zdola lemováno dvěma žlutými obilnými klasy. Žalovaný konstatoval, že při pohledu působí napadená ochranná známka veselým, radostným a lehce dynamickým dojmem jak díky optimistickému barevnému ladění, tak vzhledem k použitým obrazovým prvkům zvířátka a ducha, jejich karikovanému provedení i díky do vzduchu vzlétlým kroužkům. Spotřebitel ji bude nejprve vnímat jako barevný celek, teprve pak zaostří pozornost na jednotlivé prvky, z nichž je sestavena humorná situace. Napadená ochranná známka upoutá spotřebitele, zejména dětského, přednostně postavička zvířátka, které představuje dominantní prvek spodní části kompozice, a to díky své velikosti a provedení, zejména výrazu jeho obličeje. Jeho druh není rozpoznatelný, o to víc je zajímavý. Širokým úsměvem vyjadřuje radost nad hromadou kroužků a rozevřenýma očima a vytaženým obočím údiv nad situací způsobenou proudem mléka. S tímto hodnocením žalovaného musel soud souhlasit.

Pokud jde o slovní prvky „oho! HAPPY RINGS“ a „LUCKY RINGS“ je zřejmé, že průměrný spotřebitel zaznamená výrazné odlišení napadené ochranné známky – bílý prvek „oho!“ na červeném podkladě, stylisticky vyobrazená písmena „HAPPY RINGS“, výrazný obrazový prvek postavy zvířátka a jejich umístění so celkového provedení ochranné známky. Podle názoru soudu je celkový vizuální vjem napadené ochranné známky pro spotřebitele zcela odlišný, než vizuální vjem namítané ochranné známky. Koneckonců žalobce ve svojí žalobě připustil, že obrazové prvky napadené ochranné známky jsou nápaditě provedené. Nicméně u kombinované ochranné známky jsou obrazové prvky rovnocennou součástí celkové kompozice této ochranné známky a podléhají stejné ochraně jako jiné druhy ochranných známek.

Žalobce namítal, že majitelé slovních ochranných známek je samozřejmě mohou užívat k jakékoli podobě, libovolným písmu či barevném provedení, a to i v kombinaci s dodatečnými prvky neměnicími rozlišovací způsobilost, nicméně pokud jde o ochranu slovních ochranných známek, podléhají ochraně pouze v tom provedení, v jakém byly

zapsány do rejstříku ochranných známek. Musí užívat stejný typ písma, pokud ovšem slovní ochranná známka nebyla zapsána jako slovní grafická.

Podle názoru soudu je nutno přisvědčit závěru žalovaného o nepodobnosti porovnávaných označení z hlediska vizuálního, a to právě s ohledem na přítomnost barevných obrazových prvků napadené ochranné známky, kterou nebylo lze ignorovat. Tyto prvky mohou být některými spotřebiteli, zejména dětmi, jimž jsou výrobky označené napadenou ochrannou známkou především určeny, vnímány silněji než slovní prvky v anglickém jazyce.

Pokud žalobce namítal chybné posouzení porovnávaných označení z hlediska fonetického, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný podle názoru soudu správně vyhodnotil a zdůvodnil, proč tato označení nejsou z hlediska fonetického podobná, když uvedl, že průměrný spotřebitel bude napadenou ochrannou známkou „oho! HAPPY RINGS“, vyslovovat celou v podobě „oho hepy rings“, popř. „oho hapy rings“, popř. „oho“ ve spojení „hepy rings“, popř. „hapy rings. Namítanou ochrannou známkou bude český spotřebitel vyslovovat pravděpodobně jako „laky rings“, popř. „lucky rings“ nebo „luky rings“. Podle názoru soudu žalovaný nepochybil, když za uvedené situace dospěl k závěru, že porovnávaná označení nelze z hlediska fonetického považovat za podobná, neboť rozdíl v celkovém fonetickém dojmu srovnávaných označení „oho hepy rings“, popř. „oho hapy rings“ a „laky rings“, popř. „luky rings“ a rovněž v odlišné fonetice způsobí, že i přes společný konečný prvek „rings“ průměrný spotřebitel porovnávaná označení odliší. Koneckonců i sám žalobce připustil v podané žalobě, že existuje zvukový rozdíl mezi porovnávanými označeními.

Pokud jde o hledisko sémantické, nemohl se soud stejně jako žalovaný ztotožnit s tvrzením žalobce, že z hlediska sémantického neměly být hodnoceny obrazové prvky napadené ochranné známky. V rámci hlediska sémantického zkoumá příslušný správní orgán význam porovnávaných označení jako celků tak, jak budou vnímány průměrným spotřebitelem s určitým významem, a to včetně prvků slovních i obrazových. Přítomnost barevných obrazových prvků napadené ochranné známky proto nebylo lze ignorovat. Zvláště když tyto prvky mohou být některými spotřebiteli, zejména dětmi, vnímány významově silněji než slovní prvky v anglickém jazyce. Soud musel souhlasit s názorem žalovaného, že znalosti anglického jazyka průměrného českého spotřebitele nelze přeceňovat. Anglické prvky „happy“ a „lucky“ bude proto průměrný spotřebitel vnímat spíše jako fantazijní, spotřebitelé se znalostí angličtiny si potom „happy“ mohou spojit s narozeninovou písní „happy birthday“, tedy s přáním všechno nejlepší k narozeninám, a rčením být šťastný, „být hepy“. Slovo „lucky“, které v překladu znamená mít „štěstí“. Slovní prvek „rings“ v českém překladu prsten, kruh, kroužek. Z uvedeného potom vyplývá, že v případě napadené i namítané ochranné známky se podle významu částečně shodují sousloví „HAPPY RINGS“ a „LUCKY RINGS“. Význam slovních prvků „happy“ a „lucky“ porovnávaných označení byl tedy uznán jako do určité míry podobný, zejména díky prvku „rings“, ale i blízkému vztahu výrazů „happy“ a „lucky“. Vzhledem k nízké distinktivitě prvku „rings“ a rozdílech spočívajících ve významu obrazových prvků napadené ochranné známky žalovaný dospěl k závěru o celkově nízké významové podobnosti. Určitá podobnost z hlediska sémantického byla tedy žalovaným uznána a odchylky ve významu slov „happy“ a „lucky“ nebyly přeceněny.

Z rejstříku ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví, obsahujícího rovněž údaje WIPO a OHIM, soud ověřil, že ke dni 21. 7. 2015 je registrováno celkem 73 slovních, slovních grafických, obrazových a kombinovaných ochranných známek obsahujících slovní prvek „rings“. Na základě této skutečnosti podle názoru soudu je zřejmá nižší rozlišovací způsobilost tohoto slovního prvku. Slovní prvek „rings“ je ve všech těchto označeních dále rozvíjen připojením dalších slovních prvků, grafických nebo obrazových prvků, a tato skutečnost právě zaručuje všem těmto registrovaným ochranným známkám jejich distinktivitu. Soud proto musel přisvědčit závěru žalovaného při hodnocení podobnosti porovnávaných označení z hlediska sémantického.

Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného týkajícím se sémantického hlediska, byť byl konstatován jistý stupeň podobnosti a tento závěr žalovaného se snažil dát do souvislosti s hodnocením hlediska fonetického. Nejprve sice připustil, že existuje zvukový rozdíl mezi porovnávanými označeními, avšak současně spekuloval, že s ohledem na možnou významovou podobnost může dojít i k fonetické shodě. Soud musel i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Takovéto spojování dvou konkrétních hledisek, jak si žalobce představuje, by bylo zcela v rozporu s ustálenou judikaturou SDEU, která právě vypracovala jednotlivá hlediska podobnosti a vytvořila nauku o nich. Skutečnost, že byl v inkriminované věci shledán jistý nízký stupeň sémantické podobnosti, nelze si vykládat tak, že tento nízký stupeň podobnosti lze současně přemístit i do hodnocení podobnosti z hlediska fonetického, pokud jsou porovnávané ochranné známky foneticky odlišné.

Městský soud v Praze považuje za důležité v této souvislosti poukázat na rozsudek SDEU ve věci C-334/05 P OHIM v. Shaker di L. Laudato & C. Sas (slovní ochranná známka LIMONCHELO), podle něhož v rámci přezkumu existence nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství nedochází při posouzení podobnosti mezi dvěma ochrannými známkami k tomu, že se zohlední pouze jedna složka kombinované ochranné známky a srovná se s jinou ochrannou známkou. Naopak je třeba provést srovnání, při kterém budou dotčené ochranné známky posuzovány každá ve svém celku, což nevylučuje, že celkovému dojmu, který kombinovaná ochranná známka vyvolává v paměti relevantní veřejnosti, může za určitých okolností dominovat jedna nebo více jejích složek. V tomto ohledu je možné posoudit podobnost pouze na základě dominantního prvku pouze v případě, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou zanedbatelné. (viz body 41–42)

Pokud jde o srovnání kolidujících označení, z judikatury SDEU vyplývá, že celkové posouzení nebezpečí záměny, pokud jde o vizuální, fonetickou a sémantickou podobnost dotčených ochranných známek, musí být založeno na celkovém dojmu, který ochranné známky vyvolávají, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a převládajícím prvkům. Průměrný spotřebitel obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její různé detaily. V jednotlivých částech označení nebyla shledána podobnými, tudíž ani jako celek nemohou u průměrného spotřebitele dotčených výrobků vyvolat ani podobný celkový dojem.

V inkriminované věci nelze opomenout grafické ztvárnění napadené ochranné známky, které je schopné ji od namítané ochranné známky odlišit. Proto je správný závěr žalovaného, který podobnost ani zaměnitelnost neshledal. Zcela specifická koncepce napadené ochranné známky potom vylučuje, aby průměrný spotřebitel usuzoval na propojenost namítanou ochrannou známkou, resp. jejím majitelem. Z celé kompozice napadené ochranné známky vyplývá, že je určena především dětem. Dětský spotřebitel jistě k charakteristice výrobku majitele napadené ochranné známky užije právě její obrazové prvky a zřejmě bude požadovat např. cereálie „s těmi barevnými postavičkami“, nikoliv s konkrétním slovním označením v anglickém jazyce.

Pokud jde o rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. prosince 2001, č. j. 7 A 119/1999-32, jehož se žalobce dovolával, a podle něhož *„Při posouzení zaměnitelnosti dvou známek, označujících shodné nebo podobné výrobky či služby, musí správní orgán vzít v úvahu vždy hledisko běžného spotřebitele a posoudit, zda známky jsou natolik odlišné, že nemohou u běžného spotřebitele vyvolat možnost záměny výrobků či služeb nebo záměny výrobců stejného druhu zboží či poskytovatelů stejného druhu služeb a uvést tak spotřebitele v omyl. Označení mohou být zaměnitelná, je-li shoda či zaměnitelnost zjištěna i jen u jednoho ze slovních prvků střetnuvší se slovní známky s kombinovaným označením, které je složeno i ze slovních prvků, jde-li o takový známkový prvek, který by mohl u průměrného spotřebitele vyvolat možnost záměny výrobků nebo výrobců stejného nebo podobného druhu výrobků a uvést ho tudíž v omyl.“*, nedostal se podle názoru Městského soudu v Praze žalovaný svým žalobou napadeným rozhodnutím s jeho podstatnými závěry do rozporu.

Pro úplnost Městský soud v Praze poukazuje na rozsudek SDEU ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc., podle něhož globální posuzování pravděpodobnosti záměny implikuje jistou vzájemnou závislost mezi relevantními faktory, přičemž „nižší stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami lze vyvážit vyšším stupněm podobnosti mezi známkami, a naopak“. V inkriminované věci existuje shodnost či podobnost výrobků a služeb, nicméně tzv. kompenzační zásadu nelze aplikovat na posuzovaný případ, neboť porovnávaná označení si nejsou podobná, a proto je nelze označit za zaměnitelná pouze proto, že se vztahují ke shodným nebo podobným výrobkům.

Žalobce se dále domníval, že o jeho námitkách nebylo rozhodnuto stejným způsobem jako v jiných obdobných případech a dovolával především rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 53/2008 -158, podle něhož *„Výkon práv k dříve registrované ochranné známce může být dotčen registrací průmyslového vzoru, jde-li u průmyslového vzoru o takovou vnější úpravu výrobku, že by tento výrobek činila zaměnitelným s výrobkem označeným dřívější ochrannou známkou. U osvěžovačů vzduchu nebude informovaný spotřebitel (tedy spotřebitel, který osvěžovač vzduchu běžně nakupuje a používá) výběru konkrétního osvěžovače věnovat zvláštní pozornost, a proti silueta výrobku (ve tvaru stromu) bude jedním z dominantních prvků, které upoutají jeho pozornost.“*

Městský soud v Praze musel rovněž tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Skutečnost, že žalobci v tomto řízení žalovaný správní orgán nevyhověl, ještě nemusí znamenat odchylku od jeho rozhodovací praxe. Posuzování podobnosti je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Ve svém důsledku to znamená, že správní orgán je především povinen vycházet z ustálené judikatury SDEU a Nejvyššího správního soudu. Nicméně zjištěný skutkový stav, který je vždy

individuální, ovlivní závěrečný verdikt, což znamená, že všechna rozhodnutí žalovaného nemusí být identická, a přesto budou souladná se zákonem. Příklad citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 7 As 53/2008 -158 ve vztahu tomuto známkoprávnímu řízení podle názoru soud není případný, neboť se týká vnější úpravy výrobku, zatímco v inkriminované věci jde o porovnávání barevného kombinovaného označení se slovním označením, pro která platí odlišná pravidla. Jako koneckonců vyplývá i z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 41/2012-46. Žalobou napadené rozhodnutí rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 7 As 53/2008 -158 nijak nepopírá, ani s ním není v rozporu.

Pokud žalobce dále namítal rozpor napadeného rozhodnutí s ustanoveními § 2 odst. 4, § 3 a § 50 správního řádu, neboť rozhodnutí žalovaného nevycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný porovnával barevné kombinované označení se slovním prvkem „cool“ se slovním označením se slovními prvky „cool“ a „flakies“. Ve vyhodnocení svého porovnání se potom zabýval jak prvky označení, které jsou shodné, tak i prvky označení, které jsou odlišné. Při svém vyhodnocení potom vycházel z ustálené judikatury SDEU a Nejvyššího správního soudu, a Městský soud v Praze s jeho závěry souhlasí.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.* V inkriminované věci žalovaný přijal řešení, odpovídající okolnostem této věci. Skutečnost, že nevyhověl návrhu žalobce, ještě nemusí ve svých důsledcích znamenat porušení základních zásad správního řízení. Žalobce nemohl legitimně očekávat, že bude jeho návrhu vyhověno, neboť každá ochranná známka je originální a jedinečná, a proto nelze již z objektivních důvodů rozhodovat ve všech věcech bez dalšího identicky. Žalovaný standardním způsobem za použití předepsaných kritérií a hledisek a v souladu s ustálenou judikaturou porovnával přihlašované označení s namítanou mezinárodní známkou a dospěl k závěru, že porovnávaná označení nejsou podobná. Soud neshledal důvod, pro který by bylo lze napadené rozhodnutí zrušit.

Podle § 3 správního řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.* V inkriminované věci řádně zjistil skutkový stav, takže o něm nejsou žádné pochybnosti. Vycházel přitom z návrhu, resp. námitek žalobce, z jehož popudu bylo řízení zahájeno, a který nesl důkazní břemeno.

Podle § 50 odst. 4 správního řádu *pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*

Pokud žalobce namítal, že se žalovaný se nevyjádřil ke všem argumentům předloženým v známkoprávním řízení, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou, neboť jak vyplývá z žaloby, se jednalo o některé argumenty a rozhodnutí OHIM. Pokud jde o žalobcem namítaná rozhodnutí OHIM, musel soud poukázat na skutečnost, že Nejvyšší správní soud již vícekrát konstatoval, že rozhodnutí OHIM nejsou a nemohou být pro soud závazná formálně (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. května 2014, č. j. 6 As 43/2013 – 68).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, „vzhledem k požadavku přísně individualizovaného posuzování jednotlivých známkoprávních sporů zpravidla nelze spatřovat ustálenou správní praxi Úřadu průmyslového vlastnictví v posuzování konkrétních ochranných známek. Tato praxe však může spočívat v ustálených postupech a metodách, jež Úřad průmyslového vlastnictví při jejich posuzování používá. I za této situace ovšem musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 vyloučeno.“

Pokud se žalobce dovolával rozhodovací praxe Úřadu průmyslového vlastnictví ve věcech vedených pod sp. zn. O-118834, O-208419, O-455864 a O-467175, která měla být ve vztahu k inkriminované věci odlišná, musel Městský soud v Praze s odkazem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 100/2014 – 120, odmítnout tuto námitku jako neodůvodněnou. Soud zkoumal, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné, a dospěl k opačnému závěru. V namítaných věcech se totiž nejednalo pouze o námitky uplatněné podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, nýbrž rovněž o námitky uplatněné podle § 7 odst. 1 písm. a), b) a e) téhož zákona. Žalovaný ve všech těchto třech případech potom dospěl k závěru o prokázání dobrého jména namítaných ochranných známek a nároky uplatněné podle všech citovaných ustanovení za oprávněné. Porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je tedy vyloučeno.

Pokud se žalobce dovolával rozsudku Tribunálu ve věci T-61/01 Matratzen Concord GmbH musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. V rozsudku jde v zásadě o to, že popisné označení, které je součástí ochranné známky nelze považovat za distinktivní a dominantní prvek celkového dojmu vyvolaného touto známkou. V inkriminované věci byl slovní prvek „rings“ označen žalovaným jako prvek s nízkou distinktivitou, a proto jej nelze považovat za prvek distinktivní. Tribunál v rozsudku ve věci T-61/01 Matratzen Concord GmbH vycházel z obecné zásady, dle které je rozhodujícím hlediskem v zásadě celkový dojem porovnávaných známek, byť připustil i možnost, že za určitých okolností mohou být při tomto posuzování převažující jeden či dva komponenty. V inkriminované věci postupoval žalovaný plně v souladu s tímto rozsudkem, když za dominantní prvek označil spodní části kompozice napadené ochranné známky s postavičkou zvířátka, a to díky velikosti a provedení, zejména výrazu jeho obličeje. Jeho druh není rozpoznatelný, o to víc je zajímavý. Širokým úsměvem vyjadřuje radost nad hromadou kroužků a rozevřenýma očima a vytaženým obočím údiv nad situací způsobenou proudem mléka. Velmi výmluvné mimiky zvířátka si povšimnou zejména děti mladšího věku, neboť i jim je vlastní. Díky jeho ztvárnění ho budou považovat za hlavní postavu spodní modré části napadené ochranné známky, kterou ostatní prvky doplňují, nejsou však dominantní.

Žalobce se dovolával rozsudku Tribunálu ve věci T-363/06 Honda Motor Europe Ltd, v jehož bodu 25 se uvádí: „V tomto ohledu je třeba mít za to, že kombinovaná ochranná známka – složená zároveň ze slovních a obrazových prvků – může být považována za podobnou jiné ochranné známce, totožné nebo podobné s jednou ze složek kombinované ochranné známky, pouze tehdy, jestliže je tato složka dominantním prvkem celkového dojmu, který kombinovaná ochranná známka vyvolává. Tak je tomu v případě, kdy je tato složka

sama způsobilá dominovat představě této ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti tak, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelné [rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, s. II-4335, bod 33, a výše citovaný rozsudek STAR TV, bod 44].“

Rovněž v tomto případě postupoval žalovaný v souladu s namítaným rozsudkem Tribunálu, když za dominantní prvek napadené ochranné známky považoval její spodní obrázkovou část.

Žalobce se současně se dovolával rozsudku Tribunálu ve věci T-363/06 Honda Motor Europe Ltd, v jehož bodu 30 se uvádí: „*V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury je v případě, kdy se ochranná známka skládá ze slovních a obrazových prvků, slovním prvkům v zásadě přiznávána větší rozlišovací způsobilost než prvkům obrazovým, jelikož průměrný spotřebitel snáze odkáže na dotčený výrobek uvedením názvu, než popisem obrazového prvku ochranné známky [v tomto smyslu viz rozsudky Soudu ze dne 23. října 2002, Oberhauser v. OHIM – Petit Liberto (Fifties), T-104/01, Recueil, s. II-4359, bod 47, a ze dne 14. července 2005, Wassen International v. OHIM – Stroschein Gesundkost (SELENIUM-ACE), T-312/03, Sb. rozh. s. II-2897, bod 37].“*

V právní větě se uvádí, že v případě, kdy se ochranná známka skládá ze slovních a obrazových prvků, slovním prvkům v zásadě přiznávána větší rozlišovací způsobilost než prvkům obrazovým. Soudce užil výraz zásadně, tzn. nikoliv bezvýjimečně. V inkriminované věci se jedná o napadenou ochrannou známkou, která označuje výrobky určené spotřebě především dětem, a proto lze očekávat, že dětský spotřebitel v případě napadené ochranné známky užije právě její obrazové prvky a zřejmě bude požadovat např. cereálie „s těmi barevnými postavičkami“. Napadené rozhodnutí není tedy v rozporu ani s tímto názorem Tribunálu.

Pokud jde o rozsudek Tribunálu ve věci T-312/03 Wassen International Ltd, v němž Tribunál judikoval: „*I když článek 8 nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství týkající se relativních důvodů pro zamítnutí neobsahuje ustanovení obdobné ustanovení čl. 7 odst. 2 týkajícímu se absolutních důvodů pro zamítnutí, podle kterého pro zamítnutí zápisu ochranné známky postačuje, že absolutní důvod k zamítnutí existuje jen v části Společenství, musí být použito stejné řešení, pokud jde o námitkové řízení založené na starší ochranné známce zapsané v členském státě. Z toho vyplývá, že zápis musí být rovněž zamítnut, i když relativní důvod k zamítnutí existuje jen v části Společenství. (viz bod 29)“*, považoval soud tento odkaz žalobce za nepatřičný, neboť jej nelze vztáhnout k projednávané problematice. Meritorně namítaný rozsudek řeší totiž nebezpečí záměny za situace, kdy výrobky požadované v přihlášce ochranné známky jsou částečně totožné s výrobky označovanými starší ochrannou známkou a částečně jim podobné, jelikož dotčená označení vyvolávají z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického podobný celkový dojem a rozdíly mezi dotčenými označeními jsou s ohledem na totožnost a podobnost výrobků v rámci celkového posouzení nebezpečí záměny oslabeny. Nicméně v inkriminované věci nebylo lze dospět k závěru, že porovnávání označení vyvolávají z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického podobný celkový dojem.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí.

Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. července 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Mikolášová